

soph.
12.

Mng.
11 76

~~G 1417~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.
11-76. —
SIGNAT. clōlōCCCXIII.

עמ"י עש"ו:

Positionum Metaphysicarum

DENARIUS SECUNDUS,

De

QVIDDITATE

ET CONCEPTU ENTIS,

Quem

In Florentissima Leucorèa

PRÆSIDE

M. JOHANNNE MANITIO,

Electoral. Alumno, & Facult. Philos.

ADJUNCTO,

Publicæ disputationi sistit

JOHANNES GÖßNER / Calb. Saxo,

In Acroaterio Majori, ad d. 6. Septembr.

WITTEBERGÆ,

Typis JOHANNIS RÖHNERI, Acad. Typogr.

Anno M. DC. LXV.

1011

POSITIO PRIMA.

QUum detur peculiare objectum Metaphysicæ, à reli-
quarum disciplinarum objectis distinctum; Ideò, non
in gratiam Aristotelis, aut alterius cujusdam Inter-
pretis, eam ut peculiarem, & distinctam à ceteris, di-
sciplinam agnoscimus, neq; tamen eandem, ut *Ramista* per-
peram faciunt, cum Logica confundimus.

POSITIO SECUNDA.

Inter varias appellationes verò & titulos honorarios sive
Encomia, ubi modò dicitur *Philosophia*, modò σοφία καὶ ἐξο-
χήν, modò ὀντολογία ab objecto, &c. Non immeritò retinetur
illa, ubi, non quidem satis etymologicè, tamen convenienter &
appositè, nuncupatur METAPHYSICA, quùm agat περὶ τῶν μετὰ τὰ
Φυσικά, sive particula μετὰ per post, ratione inventionis aut
Doctrinæ; sive per trans vel supra, ratione rerum seu objecti,
explicetur.

POSITIO TERTIA.

Genus Metaphysicæ adæquatum non est *Ars*, sive sumatur sen-
sù Luciano ac Ramistico pro Systemate, sive Aristotelico, quatenus
rerum est effectibilem; Neq; prudentia, quippe quæ est rerum
contingentium & agibilem; neq; intelligentia, quæ unicè pri-
morum est principiorum; Neq; scientia aut Sapiencia ἡ πρώτη,
quæ est rerum particularium; Neq; sapientia prima, cum hæc sit
synonymum ejus grammaticum; Sed sapientia præcisè spectata,
quæ est habitus animi quicumq; διανοητικός, cum notitia principio-
rum simul notitiam conclusionum conjungens.

POSITIO QUARTA.

Requisita sapientiæ, quæ recensentur, utpote (1) quod omnia
cognoscat in universali (2) sciat res difficillimas (3) habeat no-
titiam certissimam (4) habeat aptitudinem maximam ad do-
cendum (5) propter se expetatur & (6) deniq; præsit aliis, sapi-
entiæ primæ rectius tribuuntur, quàm eidem præcisæ aut ab-
stractæ.

POSITIO QUINTA.

Objectum Metaphysicæ non est omne Ens in suppositione per-
sonali; Sed Ens quod est in suppositione simplici, ubi particula
exponibilis explicari potest, tum reduplicativè, quia notat cau-
sam, cur ens sit objectum Metaphysicæ, ob essentiam scil. suam
propriam & intrinsecam; tum specificativè, quia determinat ob-
jectum

jectum, aliàs reliquis disciplinis commune, & designat, quod nō
in quidditate particulari, sed universali accipi debeat. Potest
itaq; propositio hæc: *Ens quat. Ens*, exponi dupliciter (1. αἰτιολογικῶς, *causaliter*, Ens, quia Ens est (2. ὁριστικῶς *specificativè*,
hoc modò Ens quod Ens est, est objectum Metaphysicæ.

POSITIO SEXTA.

Objectum itaq; Metaphysicæ non est Deus, nec Deus cum In-
telligentiis, nec substantia immaterialis, nec substantia in communi,
nec Ens divisum in X. predicamenta, nec solum Ens creatum, quip-
pe quæ objecta omnia latitudini Metaphysicæ non respondent,
sed in defectu peccant. POSITIO SEPTIMA.

Neq; tamen propterea ejusdem objectum est Ens generalissimè
sumtum, prout Ens rationis, juxta ac reale, positivum & priva-
tivum, per se & per accidens, actuale & potentiale, complexum
pariter & incomplexum includit, in excessu enim ista objecta
peccant.

POSITIO OCTAVA.

Abstractio, quæ in Metaphysicis obtinet, non est ea, quæ se-
cundum rem & rationem est, nec ea, quæ secundum essentiam
à materia, nec ulla alia, sed ista, quæ est secundum indifferen-
tiam.

POSITIO NONA.

Dividitur Metaphysica adæquatè in partem communem &
propriam, ita quidem ut illa agat de natura Entis abstractissima
& affectionibus communissimis, substantiæ pariter & acciden-
tibus competentibus; Hæc verò præcipiat de specialioribus es-
sendi gradibus & minus abstractis Entis rationibus, ita enim
objectum ejus intellectui nostro sese sistit.

POSITIO DECIMA.

Finis Metaphysicæ l. directus est l. indirectus. Ille iterum est l.
absolutus s. internus, & consistit in declaratione terminorum
communissimorum & conspicitur in imbuendo & perficiendo
intellectu nostro cognitione rerum maximè universalium, pu-
rificando ipsum ab ignorantia prædicatorum generalissimo-
rum, distinctionum communissimarum & summorum cujusq;
rei generum; vel respectivus seu externus, qui respicit alias disci-
plinas & facultates & in iisdem sese exerit. Indirectus v. est, qui
non directè ex ipsius Metaphysicæ natura fluit, sed ex hominum
intentione, & ita quasi ex accidente est & pro arbitrio hujus
vel illius Metaphysici variat.

T A N T U M!

ULB Halle

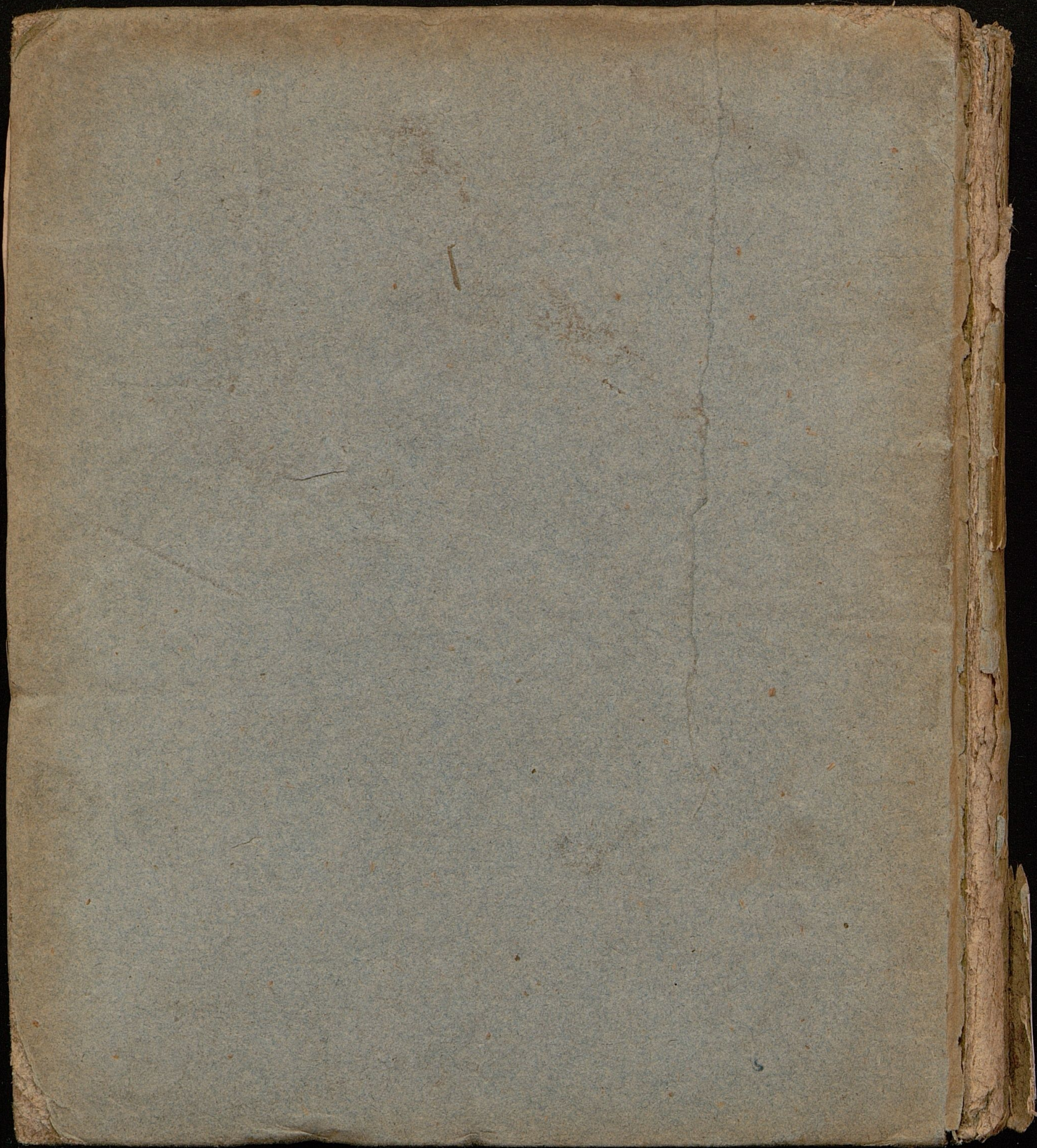
3

005 129 222

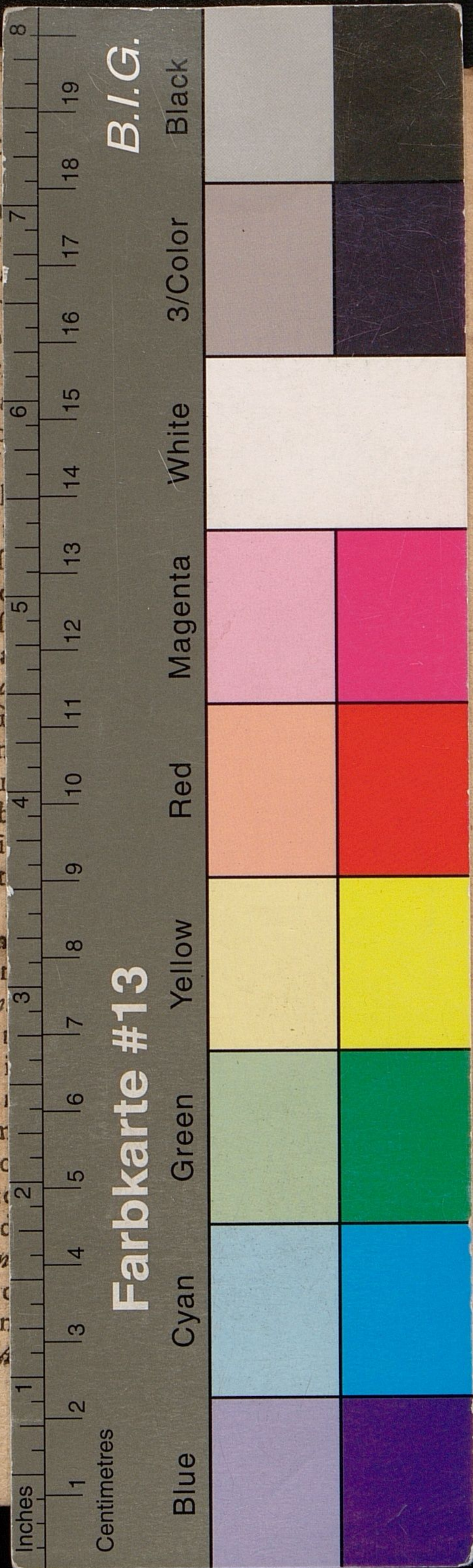

Reh
W 17

8

עמ"ע עש"ו:

Positionum Metaphysicarum

DENARIUS SECUNDUS,

De

QVIDDITATE

ET CONCEPTU ENTIS,

Quem

In Florentissima Leucorèa

PRÆSIDE

M. JOHANNES MANITIO,

Electoral. Alumno, & Facult. Philos.

ADJUNCTO,

Publicæ disputationi sistit

JOHANNES GÖLLNER / Calb. Saxo,

In Aroaterio Majori, ad d. 6. Septembr.

WITTEBERGÆ,

Typis JOHANNIS RÖHNERI, Acad. Typogr.

Anno M. DC. LXV.

